

La finestra oberta

SANDRA
CANO

No hi ha excuses

El passat mes de juny ens asabentàvem d'una notícia: un Centre Terapèutic Residencial i a la vegada centre de dia per a joves i adolescents, obrirà a Andorra. Per fi al país les famílies amb fills amb problemes tenen l'opció de deixar de patir en silenci i potser els seus fills no hauran de marxar del país per poder reconduir una difícil situació. Fins ara calia pagar centres privats fora d'Andorra.

Un cost car per a l'administració, la CASS i, sobretot, les famílies. Però caldria saber per què aquest Centre Terapèutic no està subvencionat per la CASS. I si no ho està, el Govern donarà ajudes a les famílies per fer-se càrrec de la despesa que això suposa? Parlem d'una despesa que molt poques famílies poden assumir.

Recoi! Que truquin i moguin el que faci falta per subvencionar-lo o convencionar-lo, que els fills del país no estiguin fora en centres privats que aquest si estan subvencionats o convencionats, que la despesa per les famílies siguin subvencionades, ja que el Govern, a data d'avui, no ha estat capaç d'obrir quelcom així.

Que els fills del país o residents hagin d'estar fora, suposa que les famílies, a més de la despesa mensual que paguen, afegixin uns desplaçaments setmanals. Els volem prop de casa, que no és el mateix que fills amb problemes es vegin rebutjats en el seu que es el nostre país. Un ingrés per a ells ja és prou traumàtic i fo-

ra del país pateixin també per estar lluny de les seves famílies.

Tantes estridències per fer les coses, parlem clar: volem que la feina estigui feta. El contracte ja hauria d'estar signat. Un acord tancat i el conveni també establert abans de l'obertura d'aquest espai terapèutic tan necessari per els joves i adolescents del país. No hi ha excusa. Al qui li correspongui que es posi mans a la feina. Hi ha collectius i associacions que no tenen temps, els fills es fan grans. Un dia per aquestes famílies es massa temps.

Un adolescent amb un problema necessita que el Govern del seu país l'ajudi, que doti de tots els recursos a les seves famílies, que puguin ser tractats a casa seva, a Andorra. Si l'article 30 de la Constitució reconeix el dret a la protecció de la salut, defensem-lo. Demanem que es respecti el dret a la protecció de la salut i a rebre prestacions per atendre altres necessitats personals.

El Govern ha de buscar i donar solucions als problemes dels ciutadans,

no són les famílies que ho estan patint que han de buscar-les. Obres, remodelacions de carrers, edificis amb costos estratosfèrics i dels quals encara no se sap quin servei tindran, com el The Cloud, cedir instal·lacions com l'alberg de la Comella perquè els forans facin escoles privades, semblen les prioritats de DA. Mentrestant no es busca cap solució immediata per aquest adolescents i joves.

El que acabo d'exposar, amb el cor a la mà, em porta a dir que dono tot el meu suport a l'associació Els fills d'Andorra formada per **Marcia Monteiro** i **Rosa Vasques**, dues dones valentes que treballen activament per donar suport a famílies amb fills que tenen problemes de convivència a causa de l'addicció, i ofereixen assessorament i acompanyament a joves amb aquesta problemàtica.

DA té majoria absoluta i no té cap excusa per enllestir la qüestió. Si no ho fa és perquè les qüestions socials no són al centre de la seva actuació. ≡
Coordinadora del comitè local d'SDP d'Encamp